

Hvad særlig angår losning og lastning og hermed i forbindelse stående arbejde, gør sig følgende forhold gældende, forhold, der forekommer os nødvendigvis at måtte medføre, at dette arbejdsområde gøres til genstand for særlig lovgivning:

Den omstændighed, at en i medfør af lov nr. 145 af 29. marts 1920 om tilsyn med skibe udfærdiget bekendtgørelse af 10. marts 1928 angående nærmere forskrifter for laste- og lossemidler m. m., hvilke forskrifters overholdelse er undergivet skibstilsynet, formentlig tilsigtes opretholdt jævnsides med loven om arbejderbeskyttelse, ville medføre en betydelig usikkerhed med hensyn til afgrænsningen af de tilsynsbeføjelser, der hjemles ved den foreslåede lov i forhold til de skibstilsynets tilkommende beføjelser.

I denne forbindelse påpeges det, at arbejdet ombord ved losning og lastning for de mindre skibes vedkommende ofte udføres af skibenes besætning med eller uden medvirkning af arbejdere fra land.

Af det foreliggende lovforslags § 1, stk. 3, punkt 3, fremgår det, at lovens bestemmelser ikke finder anvendelse på „arbejde, der udføres af søfolk, og som må henføres til skibstjeneste, hvadenten det udføres ombord eller ikke“. I bemærkninger til lovforslaget, pag. 45, punkt 4, anføres det, at denne undtagelse ikke kommer til anvendelse, forsåvidt sømændene anvendes til lastnings- og losningsarbejde; men bortset fra, at udtrykket „skibstjeneste“ formentlig omfatter også søfolkenes ombord stedfindende deltagelse i losnings- og lastningsarbejdet, vil forholdet dog sikkert vedblivende være det; at søfolkene ved deres udførelse af sådant arbejde er underkastet de forskrifter, der indeholdes i den fornævnte af skibstilsynet administrerede bekendtgørelse af 10. marts 1928.

Endvidere påpeges, at losning og lastning i vid udstrækning udføres af stevedorer eller af vedkommende ladningsmodtager eller -aflader, og dette gælder ikke alene arbejdet i land, men tillige i mange tilfælde bordarbejdet, som af det pågældende skib overdrages stevedoren eller ladningsmodtageren, resp. afladeren til udførelse, men ifølge forholdets natur tør det formentlig på forhånd være givet, at der ikke kan påhvile disse faktorer i losnings- eller lastningsarbejdets udførelse noget som helst ansvar, forsåvidt angår mangler ved skibets indretning eller materiel.

Hvad dernæst angår arbejdet i land i forbindelse med losning og lastning, bemærkes, at ifølge lovforslagets § 16 skal de i forslaget § 14 indeholdte bestemmelser om „Sundheds- og Velfærdsforanstaltninger på Arbejdsstedet“ efter administrativt fastsatte regler finde anvendelse bl. a. på losning og lastning af skibe, men heroverfor ønsker vi at gøre opmærksom på, at sådanne foranstaltninger oftest ikke kan etableres i forbindelse med det enkelte arbejdssted; det lossende eller lastende skib. Skal der træffes foranstaltninger af denne art, må det være for havneområdet som helhed eller for større eller mindre dele af havneområdet, men forpligtelser i så henseende kan ikke pålægges nogen bestemt arbejdsgiver, idet som hovedregel ingen sådan er knyttet til nogen bestemt del af havnen. Tilsvarende bemærkninger gælder forskellige andre bestemmelser vedrørende foranstaltninger knyttet til selve arbejdsstedet.

Endelig gøres opmærksom på, at den ved losning og lastning beskæftigede arbejdskraft i det store og hele er løs og meget skiftende, med betydelig arbejdsledighed, og også herved adskiller dette arbejdsområde sig væsentligt fra de områder, som lovforslaget iøvrigt omfatter. Med hensyn hertil henvises til vore efterfølgende bemærkninger til lovforslagets enkelte paragraffer.

Ved fremhævelsen af de særlige forhold, der således gør sig gældende, forsåvidt angår losning og lastning, tilsigter man ikke at tilkendegive noget ønske om, at det pågældende arbejdsområde undrages en arbejderbeskyttelseslovgivning, så meget mindre som netop disse losnings- og lastningsarbejder erfaringsmæssigt frembyder en ikke ubetydelig arbejdsrisiko, men man er af den formening, at de foran anførte omstændigheder bør foranledige, at de arbejderbeskyttende forskrifter angående losning og lastning og hermed i forbindelse stående arbejde gives uafhængigt af en herhenhørende lovgivning på andre arbejdsområder, hvormed dette arbejde og de forhold, under hvilke arbejdet foregår, aldeles ikke kan sidestilles.

Ved en sådan speciel lovgivning ville det være muligt at tage hensyn til de særegenheder, som dette arbejde rummer, og de særlige forhold, under hvilke dette arbejde foregår, samt at tilvejebringe i hvert fald nogenlunde udtømmende forskrifter, på hvis indhold de pågældende erhverv burde have afgørende indflydelse.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget — pag. 42, afsnit VI, som blandt andet omfatter forholdet mellem arbejdstilsynet og skibstilsynet —, at der „må etableres et nøje samarbejde mellem de to offentlige tilsyn, hvorved det på den ene side sikres, at